

46. En giftig kvartett

De två väldressade herrarna till vänster, Håkan Nordquist och Hans Dirtoft, lyckades med hjälp av två väldressade advokater, Hans Bagner och Olle Flygt, med konststycket att driva mot varandra stridande omständigheter parallellt och samtidigt i Stockholms tingsrätt och i Länsrätten i Stockholm. De gjorde allt de kunde för att blåsa mig på en rättvis rättegång och vinna båda tvisterna. Se [bilaga 81](#). Brev till Hans Bagner.

Kvartetten hävdade envetet under huvudförhandlingar i tingsrätten att jag den 3 december 1993 förlorade allt inflytande, allt ägande och all kontroll över mitt moderbolag System 3R Holding AB. Till grund för detta påstod de att avtal skulle ligga, vilka duon Håkan Nordquist och Hans Dirtoft ensidigt hade producerat i samverkan med Sveatornets Lars-Ove Håkansson. Se vidare [avsnitt 25](#) Bluff med skenavtal

Det var avtal som påtvingades mig under hot om en utpressningskonkurs, planerad tillsammans med bankerna. I botten lågt redan ett för mig hemligt avtal med bankerna där helt andra villkor skulle gälla. Jag förlorade målet utan att tingsrätten prövat giltigheten av avtalen från 3 december 1993, trots att detta hade yrkats i målet.

Parallellt med förhandlingarna i Stockholms tingsrätt deltog den ena halvan av kvartetten, Håkan Nordquist och Hans Dirtoft, falska "delägare" av System 3R International AB, i förhandlingar i Länsrätten angående en tvist med Skattemyndigheten om rätten till ett underskottsavdrag. Där förde Håkan Nordquist, som VD i International, fullständigt skrupelfritt fram en helt motsatt version av samma omständigheter.

Domen i Länsrätten avkunnades den 30 december 1997, och kort därefter fick jag tillgång till allt processmaterial som tidigare hade förnekats mig. Det visade sig att Håkan Nordquist här med bestämdhet, i tvisten med Skattemyndigheten, hade hävdat att jag efter den 3 december 1993 hade haft full kontroll över ägandet i Holding med rätt att byta ut styrelsen, ta in andra delägare och därtill ta utdelning. Det stod alltså helt i strid med vad kvartetten i tingsrätten hade hävdat i mål nr T7-109-95.

I tingsrätten använde Olle Flygt alla tillbuds stående medel för att övertyga/pressa de ca 20 vittnena till att "bekänna" att International redan ägde de immateriella rättigheterna sedan den 1 februari 1993, genom en påropad option. Se [avsnitt 41](#).

I tvisten med Skattemyndigheten var det inte tal om någon option, om att International redan ägde patenten. I så fall skulle Skatteverket ha vunnit målet.

Och Hans Bagners käpphäst, att jag skulle ha förlorat allt inflytande, allt ägande och all kontroll den 3 december 1993, förtegs totalt. I annat fall hade rätten till utnyttjande av ett underskottsavdrag gått förlorat. Läs vidare [avsnitt 42](#).

Sparbankens värdering, som Håkan Nordquist tjuvhållit på under hela förhandlingen i tingsrätten, bevisade ytterligare att kvartetten hade bluffat och därför lyckats med sitt bedrägliga beteende. Till exempel åberopade Hans Bagner under processen en "due diligence" som han påstod visade att företaget var värdelöst och att jag därför inte hade lidit någon skada.

Sparbanken hade i sin konfidentiella värdering kommit fram till att företaget hade ett värde på ca 115 Mkr, exklusive de immateriella rättigheterna. Och dessa skulle enligt en normal marknadsvärdering ha haft ett värde på ca 100 Mkr. Oavsett värden har det steg för steg visat sig att hela "System 3R-affären" är en ren luftaffär. Den har genomdrivits utan aktieöverlåtelseavtal och utan beslutsmässiga bolagsstämmor eller styrelser. Allt är en bluff från början till slut, understödd och försvarad av den giftiga kvartetten ovan. Läs vidare ett avslöjande brev ställt till Hans Bagner den 31 mars 1998, [bilaga 81](#).